

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/73/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617203715
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8617203715.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlady Simkovej v spore žalobcu I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX G., štátny občan SR, zastúpený JUDr. Igor Šafranko, advokát, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, v konaní o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 3Csp/110/2017-35 z 18.01.2018 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok s upresnením, že o výške náhrady trov prvoinštančného konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia označených strán sporu súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 500,- eura primerané finančné zadostučinenie a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na súdnom poplatku sumu 30,- eura a to na účet prevádzkovateľa systému do 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k/, ods. 5, § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 3 ods. 3, ods. 5 zák. č. 250/2007Z.z. Výrok o trovách konania ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP. Výrok o súdnom poplatku ustanovením § 2 ods. 2 a odkazom na položku 1/a sadzovníka súdnych poplatkov ZSP.

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca so žalovaným dňa 26.04.2013 na základe žiadosti žalobcu zo dňa 23.04.2013 uzavrel Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný (ako veriteľ) žalobcovi (ako dlžníkovi) revolvingový úver s úverovým limitom 1.500,- Eur. V rovnaký deň (návrh žalobcu napísaný dňa 23.04.2013 a akceptovaný žalovaným 26.04.2013) bola uzavretá aj Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka (ďalej len „Dohoda o zrážkach zo mzdy“). Z rozsudku Okresného súdu Svidník pod č. k. 8C/18/2014-47 zo dňa 07.09.2015, súd zistil, že žalobca I. H. si uplatnil proti žalovanému C. X. G., s.r.o. nárok o určenie neplatnosti

dohody o zrážkach zo mzdy. Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 07.09.2015 rozhodol tak, že I. Súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve č. XXXXXXXXXXXX z 26.04.2013, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 255,30 Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Uvedený rozsudok bol potvrdený Krajským súdom Prešov pod sp. zn. 11Co/15/2016 zo dňa 11.04.2017. Rozsudok Okresného súdu Svidník v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov nadobudol právoplatnosť 08.06.2017. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu, ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadal na všetky okolnosti veci a to najmä na to, že ide o vyrovnanie ujmy žalobcu tým, že znášal stav právnej neistoty. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie, pričom priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je podľa úvahy súdu vo výške 500,- eura primeraná.

4. Tento rozsudok v celosti odvolaním napadol žalovaný formálne citujúc odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/,d/,f/,h/ CSP. Podstatou jeho odvolania je názor, (i) že z napadnutého rozsudku nevyplýva, o porušenie akého práva by malo ísť a ani to, na základe akých skutočností preukázaných v konaní súd dospel k záveru o priznaní primeraného zadosťučinenia v sume 500,- Eur, čo robí napadnutý rozsudok nepreskúmateľným a (ii) že z vykonaného dokazovania, skutkových zistení a právneho posúdenia nevyplýva, či je splnený zákonný predpoklad pre vznik nároku na finančné zadosťučinenie, lebo nárok na finančné zadosťučinenie zákon nespája s postavením osoby ako spotrebiteľa, ale s porušením práva určeného na ochranu spotrebiteľa. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov v rozsahu 100%.

5. Žalobca sa ku podanému odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami, s nesprávnym právnym posúdením veci, s nepreskúmateľnosťou a inou vadou, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

9. Žalovaný tvrdí, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tu odvolací súd uvádza, že vykonané dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

10. Žalovaný ďalej tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a

aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

11. Žalovaný ďalej namietal i nepreskúmateľnosť. Tu odvolací súd uvádza, že iba také rozhodnutie je nepreskúmateľné, ktorého právne závery sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, resp. tieto právne závery v žiadnej možnej interpretácii z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývajú. Z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Za daného stavu potom odôvodnenie tu napadnutého rozsudku rešpektuje kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, teda je preskúmateľné.

12. Žalovaný ešte namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tu odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takáto iná vada však v posudzovanom spore odvolacím súdom zistená nebola.

13. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Ako už bolo vyššie spomenuté, z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalovaný nepredostrel relevantný argument majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

14. Možno teda naproti námietkam odvolateľa uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovaného, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúci na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

15. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalovaného dopĺňa nižšie uvedené.

16. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné

uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti prívodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

18. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci").

19. A tak práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

20. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

21. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňuje v súvislosti s konaním na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 8C/18/2014, v ktorom bol úspešným žalobcom, keď súd prvej inštancie vyhovel jeho žalobe rozsudkom zo dňa 07.09.2015 a určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve Q. zo dňa 26.04.2013 je neplatná. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11Co/15/2016 z 11.04.2017. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu jednoznačne vyplýva, že uvedená Dohoda o zrážkach zo mzdy je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ, lebo v nej nebolo zakomponované ustanovenie, v zmysle ktorého mal byť žalobca poučený o následkoch jej uzatvorenia, ako aj o tom, že má možnosť túto dohodu odmietnuť, aj napriek tomu, že v tom čase takáto právna úprava neexistovala. Žalobca nemal reálnu možnosť sa spolupodieľať na obsahu tejto dohody.

22. Uvedený inštitút umožňoval dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že nároky boli uplatňované z neplatných právnych úkonov.

23. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovanou Dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá bola neskôr vyhlásená za neplatnú. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody náležite odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom odvolací súd nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

24. Potom správny výrok vo veci samej zodpovedá i správny výrok o poplatkovej povinnosti žalovaného.

25. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí uvedenými, rozsudok súdu prvej inštancie v merite veci ako aj vo výroku o poplatkovej povinnosti žalovaného ako vecne správny potvrdil.

26. Pokiaľ ide o vecne správny výrok o trovách konania, odvolací súd poukazuje na to, že výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania ale musí v ňom byť uvedená aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude

rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (pozri, NS SR, sp. zn. 6Cdo/222/2016). V zmysle uvedeného potom odvolací súd upresnil, kto a ako o výške priznanej náhrady rozhodne.

27. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP s vyššie uvedeným upresnením potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania.

28. V odvolacom konaní žalovaný nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalobca, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).